

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. aprila.

„Die Behauptung des Abgeordneten Raib, dass die Beamten des Slovenischen nicht mächtig sind, erweist sich gegenüber den amtlichen Ausweisen der Gerichte als unrichtig, da eine ganze Reihe von Beamten ihre Befähigung, slovenisch zu amtieren nachgewiesen hat.“

Derschatta, v državnem zboru.

—*č.* Osvetlili smo bili govoričenje zastopnika nacionalno-nemškemu Gradcu že od več strani, kakor zasluži, naj opozorimo še na jedno točko. Častiti ta mož namreč trdi, da umejo vsi uradniki na Slovenskem naš jezik ter da mogo v slovenščini uradovati, kar je izkazano z uradnimi izkazi! Dakako, „amtliche Ausweise“, saj jih poznamo! Ko so na Dunaji čutili, da z dosedanjim poslovanjem nikakor ne gre, ko so se bili dokazali eklatantni justični umori, potem so zahtevali, da se vsak uradnik „nach Thunlichkeit“ priuči našemu jeziku. Poprej neizprosljivi nasprotniki ponižali so se hitro, kajti kedar gre za advancement, umejo to dobro — spravili so vso svojo slovenščino skup in šli so k raznim obkurnim ljudem, da jim napravijo dobra spričevala, kako zadostno govore in pišo slovenski. O tacih izpitih in dotičnih spričevalih poročali smo mnogo potov in veselili se seveda novih slovenskih literatov. Zgodilo se je pa, da se potrebnega spričevala pri najbolji volji ni moglo dobiti, v tej hudi stiski pa je pomogel blagodušen predstojnik in potrdil je, da kompetent že zadostno, mogoče celo prav izvrstno zna naš jezik. Taka potrdila so dajali in dajo predstojniki pravnih in učnih zavodov. Pravni uradnik da si popravi ali celo spisati po prijatelji ali pisarji slovensk zapisnik, slovensko razsodbo, on jo prepiše — in je li treba boljšega dokaza, da ume slovenski uradovati?

Šolski ravnatelj posluša „slovenski“ pouk takega kandidata in potem potrdi — če prav še dobro ne zna, za slovensko deco zna pa dovolj! Le-ti nove vrste „komisarji“ slovenskega jezika pa so z večine takega kova kot je Derschatta in umo vse boljše in prej, nego li slovenski jezik, ki jim je deveta briga. A njih gojenci in ljubljenci vendar pridejo v „amtliche Ausweise“, kar pač zadostuje. Da so se pa ti „izkazi“ utepali posebno sedaj prav-

nemu ministru z jeklenimi beti v glavo, ima še poseben uzrok. Praznih je več sodniških mest in tacih prilik naša ljuba opozicija še nikdar ni zamudila, da bi ne objavila svojih trdnih dokazil, koliko njeni pristaši trpe le zaradi „nemških nazorov“. Sedaj so navajali celo imena, misleč si: konči se nas ustraši ta mehki minister! Hinc illae lacrimae! Mi pa opozorujemo naše zastopnike, da ob vsakej priliki, na pravem mestu označijo opisana potrdila in njih dokazovalce za ono, kar so: ničevno slepilo!

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 13. aprila.

Dvakrat dvanajst sej je znašala letošnja budgetna debata. Kakor se vsaka stvar postara, postarala se je tudi budgetna debata v srcih državnih poslancev, in danes, v zadnji nje dan, je bilo očitno, da nobeden več za-njo ne mara, da je dobro došel vsakemu nje konec. Nadaljevala se je razprava o pravosodnjem budgetu in sicer o pravosodstvu v kronovinah, a bila je tako prazna, da ne bi imeli skoro kaj omenjati, da ni govoril poslanec dr. Vitezić in da se niso čule besede proti delu kaznilniškemu, proti tej konkurenciji na obrtniškem polju, katera je tudi v kranjskem deželnem zboru bila vlani pobijana. Poslanec isterski je opominal pravosodnjega ministra na to, da slovenski jezik v Istri v sodiščih Istre nima nobene pravice, da ga italijanski uradniki neso zmožni, pa vendar posle opravljajo s slovenskimi strankami in pismi — ne vprašajte kako? Minister baron Pražak odgovarjal je na to, da ukazuje strogo spolnjevanje postave, več pa — storiti ne more! I seveda se danes nismo čudili takemu odgovoru, ker je gospod minister včeraj nasproti Čehom govoril, kakor bi bil zatajil vso svojo politično preteklost, kakor bi bil izgubil zadnjo kapljo česko-slovenske krvi. Mora pač mož živeti v čudnem obnebi in v čudnej tovarišiji! Ker niti Čehi niti Slovenci ne moremo od svojega rojaka po včerajšnjem in današnjem dnevu pričakovati več ozirov, bode pač treba poiskati virov stališču gospoda ministra, morebiti tam, kjer je v istini: kaj vam hasni grofa Taffeja zistem, če Slovan iz njega proti Slovanom, poganjajočim se za svojo pravico, tako govori, hote

ali nehoté, kakor gospod baron Pražak? Kakor že rečeno, pojasnjevalo se je v današnji seji, koliko kvare obrtništvu izvira od dela po kaznilnicah. Vladni zastopnik gospod Pichs pa je dejal, da so nekoliko pregnane te tožbe, da pa jih bode vlada po močeh odpravila in kaznjence že prihodnji mesec začela rabiti pri poljedelstvu in tudi sploh le za državne potrebe, da se tako zmanjša konkurencija.

Nekaj budgeta se je danes odobrilo brez debate; tako tudi se je odobrila finančna postava.

Zastran prihodnje seje vnelo se je na levici oporekanje, ker je gospoda hotela imeti jeden dan za oddihljaj, tako da bi se debata o narodnem opolčenju (črneji vojski) imela pričeti šele pojutranjim. Toda dotični predlog Tomaseczukov in Heilsbergov je bil odvrnen, in s srdom v duši je levica šla iz zbornice. Jutri tedaj se prične debata o črneji vojski.

Na Dunaji 14. aprila.

Točno začetkom današnje seje je že bila zbornica skoro do zadnjega napolnjena s poslanci in poslušalstvom: Poslanci so stali ali sedeli v skupinah, v živih pogovorih. Nehote se je opazujočemu pred očmi delala slika borbe, notranje borbe, ki jo čutijo ljudski zastopniki v svojih prsih, kadar jim je pravo pogoditi v koliziji državnih koristij z narodnimi, na križpotu državnih zahtev in narodnih žrtv. Že po vnanjem je danes pred sejo kazala zbornica nemirno svoje stališče nasproti vladnej predlogi v narodnem opolčenju (črneji vojski), s katero se ima sedaj baviti. Državna vlada je znova stopila pred zastopnike svojih narodov, da zahteva od njih davek, čegar vsota se tačas niti določiti ne dá, katera pa bo ogromna in ogrozna, kadar jo bode odšteti treba, ne v denarji, nego v — svojej in svojeje krvi. Za čas svoje vojne država zahteva, da sme v orožje sklicati vse moške od 19. do 42. leta, če tudi poprej neso vojaki bili ali so jih že odslužili. Iz tega tako sestoječega narodnega opolčenja naj bi se smeli moške do 35. leta jemati ter uvrščevati v vojujočo se vojsko, da se tako popolni postavno število prihranjencev in deželnih brambovcev, — kar pomeni toliko, kakor vojaško dolžnost, ki je doslej trajala do

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

„Da, še nekaj je. Jaz bi o tem rada takoj zdaj z Vami na kratko, a odkrito govorila. Ne vem, a zdi se mi, da imam danes srečen dan — morebiti to malo prekmalu pravim, a zdi se mi, da sta mi oba že malo prijatelja, in da mi bosta kmalu do dobrega. Ako bodo torej o mojej osebi jeli krožiti napačne vesti, se li smem v istini zanašati, da mi bosta pomagala izpodbiti jih?“

„Da, milostiva gospa,“ pravi Ivan živahno, „na to se smete zanašati.“

„Dobro, gospod moj, obračam se do Vas. Vi ste vojak in poklic Vam velevali kazati pogum. Mi li obljubite, da boste pogumni, mi li obljubite to?“

„Kaj mislite s tem, milostiva gospa?“

„Mi li obljubite brez razjasnenja, brez pogovov?“

„Obljubim.“

„Na vsa vprašanja, ki Vam jih bodem stavila, odgovorili mi boste torej odkritosrečno z „da“ ali „ne“?“

„Da, odgovoril bom.“

„Ali se Vam je reklo, da sem po New-Yorških ulicah prosjačila?“

„Da, milostiva gospa, reklo se je.“

„In da sem bila umetna jezdarica v potujočem cirku?“

„Tudi to se je reklo.“

„Tako je prav! No, najprvo vedite, da na vsem tem ni nič, čisto nič, kar bi bilo treba pobijati. Ali če to ni istina, nemam li pravice reči, da ni istina. V kratkih besedah povedala Vam bom prigodbe svojega življenja; in ako Vam to takoj prvi dan povem, delam to zato, da boste tako dobri in povedali jih vsem, ki bodo z Vami govorili o meni. Preskočiti hočem čas, ki sem ga prebila v ti deželi, ker želim, da bi zvedeli, od kod prihajam in kdo sem. Začenjam tedaj. Uboga sem bila, zelo uboga, to je res. Temu bode že kakih osem let. Umrl mi je oče, malo poprej pa sem bila izgubila mater. Jaz sem imela takrat osemnajst let, Betina devet. Ostali sva sami na svetu z velikimi dolgovi in veliko pravdo. Poslednje besede mojega

očeta so bile te: „Kar se tiče pravde, Suzanka, ne pogajaj se nikdar, nikdar! Milijone bosta dobila, otroka moja, milijone!“ Poljubil naju je, Betino in mene. Prišel se je tresti in izdihnil je z besedami: „Milijone!“ Drugi dan je prišel k meni neki agent ter se ponudil, da poplača ves naš dolg, ter nam vrhu tega da deset tisoč dollarjev, ako mu odstopim vsa prava do pravde. Šlo je za posest zelo velikih zemljišč v Coloradu. . . Odpravila sem ga in takrat sva bili nekaj mesecev zelo revni.“

„Baš takrat sem se naučila pogrinjati,“ pravi Betina.

„Letala sem od jednega odvetnika New-Yorškega do drugega, a nikdo se ni hotel potegniti zame. Povsod sem dobila isti odgovor: „Vaša pravda je vrlo dvomljiva, imate bogate in mogočne protivnike; treba je novcev, sila novcev, da bi se dokončala pravda, a Vi nemate nič. Zdaj se Vam ponuja poplačanje Vaših dolgov in deset tisoč dollarjev. Privolite in prodajte svojo pravdo.“ Meni pa so še zmirom poslednje besede očeta zvene po ušesih in nesem hotela. Mej tem me je že jela stiskati beda in nekega dne sem še jedenkrat hotela poskusiti prijatelja očeta svojega New-Yorškega bankirja Williama Scotta. Ni bil sam;

32. leta, raztegniti do 38. leta! A naroda ne čakajo le žrtve, ki navstanejo v dobi vojne, ko mu bode popuščati svoje domove, ostavljati svoje delo, v bran hoditi proti sovražniku, nego navstanejo mu žrtve tudi po predlogah, ki bodo kmalu zahtevale denarja in denarja za založišča — črne vojske! Taka bremena in take nevarnosti se tedaj hočejo naložiti narodom v sedanjih itak žalostnih in revnih časih! Dvakrat in trikrat si mora narodov zastopnik premisliti, predno s svojim glasom odobri tako zahtevanje, mora pač stati na trdnih in dobrih razlogih že pred glasovanjem, da mu bode pozneje mogoče zagovarjati postavlo o narodnem opolčenju pri obračunu s svojimi volilci. Vlada je skušala v svojej obrazložbi dokazati potrebo in nujnost, da se brambovske moči države popolnijo s črno vojsko. Teh dokazov prepričevalnost je velika in bodi nam še tako težko pripoznati — istina je, da bode naša država le tedaj za vojno primerno tako dobro pripravljena, kakor sosednje velike države, ako se more v sili še zanašati na krdela iz narodov, na narodno opolčenje. Da moramo moči svoje tako neplodno natezati, krivi nismo sami, nego nas v to silijo vnanje razmere, v prvej vrsti razmere pod vladno Bismarcka, prvega Nemca, ki nemško kulturo zastopa dandanes s topovi doma, s topovi čez mejo! Naposled se je velika večina našega državnega zbora odločila, da bode potrdila z oziri na više koristi države postavlo o črnej vojski. V tej večini bodo tudi glasovi naših slovenskih poslancev, čepravno jih pač ne more veseliti, zlasti pri tej priliki podpreti vladno, njej toliko dovoliti za to, da le naprej prezira naše želje. Tem težje se je pri tem odcepiti od desnice, ker je celo del leve, nemalo ves avstrijsko-nemški klub danes izjavil po svojem glavnem govorniku dra. Sturm, da bode glasoval za podrobno razpravo predloženega načrta. V tem tiči prav veliko politične hinavščine in sebičnosti. Ministerskim kandidatom na levi ne kaže, da bi se upirali postavi, katera uživa posebno naklonjenost cesarskega dvora. Zato bodo ti tudi pri tretjem branji glasovali za postavlo, drugi njih pristaši pa proti njej, da se ob enem ohrani druga milost — popularnost. Od prvega do zadnjega ostane v opoziciji črne vojske jedino le nemško-narodni klub, v čegar imenu je danes dve uri predlogo pobijal s primernim in neprimernim, vedno pa neotesanim orožjem dr. Knotz. Oba leviška govornika potrebovala sta štiri ure, a z desnice sta se za črno vojsko izrekala Poljak grof Hompesch in Tirolec baron Giovanelli, oba vkupe 10 minut. Jutri nadaljevanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. aprila.

Česki deželni šolski svet je sklenil priporočati, da se deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju predloži poseben zakon, da se upelje drugi deželni jezik kot neobligaten predmet na vseh ljudskih šolah.

Vnanje države.

Srbski kralj je bil k sebi poklical Ristića in se z njim posvetoval o položaji. Vsled tega po-

svetovanja z Ristićem pa ni pričakovati, kakor se poroča iz Belega grada, nikakih prememb v ministertvu. Vsekako je pa pomenljivo, da se zdi kralju potrebno, baš sedaj posvetovati se z vodjo opozicije.

Kakor se kaže, pripravlja se neka prememba v ruskej balkanski politiki. Odločujoči krogi spoznavajo, da s samim zanikanjem ne bodo ničesar dosegli, ampak le utrdili prestol knezu Aleksandru. Okupacija Bolgarije bi pa bila združena s prevelikimi težavami. Utegnila bi Rusijo zamotati v dolgotrajne boje in razrušiti njene dobre odnose z velelastmi. Zategadelj so misel na okupacijo Bolgarije že opustili. Rusi hočejo sedaj le s pozornostjo slediti vsem dogodkom na Balkanu. Njih glavna skrb bode pridobiti si zopet zaupanje bolgarskega naroda. S knezom Aleksandrom se pa Rusija ne misli spraviti. Ravno tako, kakor dosedaj, bode se v prihodnje prizadevala, odstraniti ga. Na eni strani bode skušala spodkopati njegovo veljavo pri narodu, skušajoč Bolgare preveriti, da je Rusija njim bila le zaradi njega pomoč odtegnila. Ko bi bili ob pravem času pognali kneza, bili bi dosegli popolno zjedinjenje. Ako spodé kneza, jim je pomoč Rusije vsekako zagotovljena. Na drugi strani se bode Rusija skušala približati Turčiji in z njeno pomočjo odstraniti kneza Aleksandra. Poslednje dni se je mnogo pisalo po listih, da se ruski car in turški sultan snideta in sicer na kakej vojni ladiji na Črnem morji. Uzrok temu, da bi se vladarja sešla baš na morji, bil bi, ker bi sultana preveč stalo, ko bi hotel potovati v inozemstvo ter carja obiskati v Livadiji, car pa pri sedanjih razmerah neče potovati v Carigrad iz raznih političskih ozir. Nekateri listi pa že dementujejo omenjeno vest in pravijo, da pojde carja pozdraviti v Livadijo kak prvih turških dostojanstvenikov, najbrž Said paša ali pa Server paša. — Ruski slovanofilski listi trdijo, da je Rusija popolnem poražena v bolgarskem vprašanju. „Moskovskija Vjedomosti“ pravijo, da je Carigradska konferenca naredila iz Bolgarije Battenbergijo. Čas bi že bil, pravi ta list, da se Rusija otrese evropskega koncerta. „Svjet“ pa svetuje Rusiji, da naj odkrito in energično postopa v imenu pravoslavne cerkve, monarhije in zgodovinskih tradicij.

Grki ne mislijo demobilizovati, četudi so velelasti v kolektivnej noti svetovale demobilizacijo. V Atenah so preverjeni, da velelasti ne bodo s prisilnimi sredstvi skušale primorati Grško k demobilizaciji. Četudi se vedno zagotavlja, da so velelasti jedine nasproti Grške, vendar v dejanji to ni tako. To se je pokazalo 7. t. m. Na angleške ladiji „Temeraire“ bil je pod predsedstvom vojvode Edinburškega vojni svet, katerega so se udeležili vsi poveljniki evropskih ladij, v grškem morji zbranih. Vojni svet je sklenil, da bode zbrano evropsko brodovje strogo stražilo južno-grško obrežje, o kakih prisilnih naredbah proti Grški se pa neso mogli sporazumeti, ker so imeli nekateri poveljniki nasprotne instrukcije. Turčija si ne upa napasti Grške, ker ne vé, kako bi se položaj potem zasukal, ko bi bili Grki tepeni. Zategadelj se Grki še vedno nadejajo, da jim bode Turčija nekaj ozemlja odstopila, da jej le ne bode treba imeti na meji toliko vojakov zbranih. V grškej zbornici izjavil se je Rikakis, da Grška more le tedaj začeti vojno, ako se spunta grško prebivalstvo v Turčiji in jej bode pomagalo. Ministerski predsednik Delyannis je pa opravičeval vladno politiko in zatrjeval, da vlada hoče za naprej jednako postopati. Grška je dosedaj zbrala že 77.000 vojakov, v kratkem jih bode pa imela že 110.000 zbranih.

Turški ministerski rezident na Cetinji izrekel je **črnogorskemu** knezu obžalovanje, da je bilo v Plavi pri Gnsinji več Črnogorcev od Turkov po-

bitih. Hkratu je obljubil, da se bode kmalu uravnala meja.

Ruska vlada je sklenila transkaspisko železnico podaljšati do Samarkanda. — Odredila je dalje, da se pri železnici Bialystok-Dynaburg ne bodo več nastavljale osebe, ki nima jo vseh državljskih pravic. Če so take osebe že v službi, pa ne bodo več avansovale. Ta naredba je naperjena proti nemškim uradnikom, ki si še neso pridobili ruskega državljanstva.

V več krajih okrog Pavie v Italiji napravili so kmetijski delavci „štrajk“. Za vzdrževanje reda odposlali so se v te kraje karabinjeri. 17 kmetov so že uklenjenih odpeljali v Pavio.

O Veliki noči bode velik shod **belgijskih** socialistov v Gentu, pri katerem se nameravajo razne manifestacije. Okrog Charleroi zbirajo se štrajkujoči delavci v večje tolpe in postajajo nevarni premožnejim prebivalcem. Pri Jumetu morali so vojaki s silo razgnati več tacih tolpe. — Vlada je Bandouxu posodila tri milijone, da bode mogel sezidati novo steklarsko tovarno, katero so rogovileži razrušili. Bandoux, kateri dobi odškodovanje od občine Jumet, se je moral zavezati, da se v enem letu zopet začne delo v njegovej tovarni.

Dopisi.

Iz kočevskega okraja 13. aprila. [Izv. dop.] Komaj je preteklo nekoliko mesecev, odkar je dobilo ljudsko učiteljstvo kočevskega okraja v teku petih let že šestega c. kr. okrajnega šolskega nadzornika, že se je govorica raznesla, da pričakuje sedanji nadzornik v kratkem boljše službe, vsled tega premeščenje iz Kočevja. Ker si baje c. kr. okrajno glavarstvo želi okrajnega šolskega nadzornika s sedežem v Kočevju, nadejati se je, kakor hitro se omenjena govorica obistini — o čemer baje ni dvoma, — zopetne nove izpremembe v okrajnem šolskem nadzorstvu. Ne zna se sicer, koliko je na tem resnice, vendar žalostno in za ljudsko učiteljstvo tega šolskega okraja jako malo-častno je, da se v tem okraju tako eksperimentuje s to častno službo. Ker je imelo ministerstvo za uk in bogočastje svoje dni pri imenovanju okrajnih šolskih nadzornikov za ta šolski okraj nekoliko nesreče, vsled napačnega, deloma neistinitega poročila podrejenih šolskih oblastev, deloma pa se je ta neugodna prilika strastno in za ljudsko učiteljstvo nepovoljno in v povečanem obrisu hitro zlorabila zaradi tega potem nobeden več ni bil za ta posel sposoben; drug za drugim romali so v eksil.

Navstane vprašanje, je li tako ravnanje za tukajšnje učiteljstvo umestno ali pri tem ne trpi ves stan in ali je bilo treba tega in kake zlé nasledke imelo je to in ima v posledicah?

Komur so poznane dejanske razmere našega političnega okraja in kdor sploh želi napredek in razvoj tukajšnjemu ljudskemu šolstvu, menil bi sledeče:

Naš političen okraj je po dolžini zelo razprostrt, po širokosti hribovit, zaradi slabih cest šestokrat težko dostopen, nadzorovanje je tedaj jako težavno, zamudno in drago. Nagrada 400 gld. gotovo zelo pičlo odmerjena. Vsak okrajni šolski nadzornik je svojo službo le za silo in le toliko opravljal, kolikor je sploh nujno prisiljen bil; pod jednim gospodom nekoje ljudske šole — seveda od-

neki mlad mož sedel je v njegovej pisarni zraven pisalne mize njegove. „Le govorite,“ dejal mi je, „to je moj sin, Richard Scott.“ Pogledala sem mladeniča, on je mene pogledal, in spoznala sva se. „Suzanka!“ — „Richard!“ Podal mi je roko. On je bil triindvajset let star, jaz pa osemnajst, kakor sem rekla. Ko sva bila še otroka, sva se prav mnogokrat skupaj igrala. Bila sva takrat velika prijateljca. Pred sedmimi ali osmimi leti pa je odpoval na Francosko in na Angleško, dokončat svoje vzgojevanje. Njegov oče mi velj sesti ter me vpraša, kaj me je privedlo k njemu. Povem mu, poslušaj me ter na to odgovori: „Treba Vam je dvajset do trideset tisoč dollarjev. Nikdo Vam ne posodi take svote na gotovo kob zapletene Vaše pravde. To bi bila blaznost. Ako ste v nadlogah in potrebujete podpore...“ — „Tega ne prosi miss Percivalova, oče,“ seže mu zdaj Richard živahno v besedo. — „Vem to dobro, a kar ona zahteva, je nemogoče...“ Vstal je, da bi me spremil ven... Tu me je obšla nekaka slabost, v prvič od očetove smrti. Dolej sem se držala dovolj trdno, a zdaj sem čutila, da mi gine pogum. Pričela sem krčevito jokati. Slednjič sem se ojačila in odšla. Čez jedno uro prišel je Richard Scott k meni. „Suzanka,“ dejal mi je, „obljubite mi, da vzprejmete, kar Vam hočem

ponuditi; obljubite mi!“ Obljubila sem mu. „No,“ dejal je, „pod tem jednim pogojem, da moj oče ničesar ne zve o tem, dam Vam na razpolaganje svoto, katere potrebujete.“ — „Poprej pa je treba, da se seznanite z mojo pravdo, da boste vedeli, kakšna je, kako stoji.“ — „Jaz ne vem niti besedice o Vašej pravdi in tudi nič nočem slišati o njej. Kje bi bila potem zasluga do Vas, ako bi natanko vedel, da svoje novice dobim nazaj? Obljubili ste, da vzprejmete, dovolj besedij o tem!“ Ta ponudba bila je storjena tako prosto in tako dobrodušno, da sem jo vsprejela. Tri mesece pozneje bila je moja pravda dobljena; za zemljišča, ki so zdaj neovržno pripadala nama sestrama, ponujali so nama pet milijonov. Šla sem Richarda vprašat za sveto. „Odbijte ponudbo in čakajte,“ rekel mi je; „ako se Vam ponuja tolika svota, je zemljišče gotovo še jedenkrat toliko vredno.“ — „Tisto veliko svoto, ki sem Vam jo dolžna, Vam pa vendar moram precej plačati.“ — „O, kar se tega tiče, pozneje, saj se ne mudi. Zdaj sem popolnem upokojen, moje posojilo zdaj ni več v nevarnosti.“ — „A jaz bi Vam takoj rada plačala, sovražim dolgove!“ — „Morda bi bil vendar-le še jeden pripomoček, ne da bi prodala svoja posestva na kmetih...“ Richard, hočete li biti moj mož?... Da, gospod župnik,“ dejala je gospa

Scottova s smehom, „v istini sem se vrgla na vrat svojemu možu. Jaz sem snubila njega. To lahko poveste vsakemu in povedali boste golo resnico. Tisti čas sem bila prisiljena tako ravnati. On bi nikdar ne bil sam govoril, o tem sem tako prepričana, kakor o življenji svojem. Bila sem mu zdaj preimovita. Ker je ljubil mene, a ne mojih novcev, navdajalo ga je to z groznim strahom. To je povest moje možitve. Kar zadeva povest o našem bogastvu, more se povedati z malo besedami. V tleh Coloradskih so res tičali milijoni. Pokazali so se tam jako izdatni srebrni rudniki, iz katerih zdaj dobivamo v istini neverjetne dohodke. A moj mož, moja sestra in jaz smo v tem jedne misli, da tudi revežem v obilnej meri dati udeleževati se teh dohodkov. Boste videli, gospod župnik, uprav zaradi tega, ker sva tudi midve imeli jako hude dni in ker se je Bettina v našem petem nadstropji v New-Yorku zgodaj naučila mize pogrinjati, uprav zaradi tega bomo vedno pripravljeni pomagati onim, kateri so, kakor sva bili medve sami, postavljeni v bedo in jad življenja... Zdaj pa, gospod Ivan, odpušajte mi dolgi moj govor in dajte mi malo izbor-nega jajčnika, katerega je spekla Pavlina.“

(Dalje prih.)

stranjene od glavnih cest — po več let neso bile nadzorovane.

Zraven tega pride še ta neprilika, da je ves političen okraj v dva jako nejednaka dela razdeljen. V kočevskega, kjer so povsem, razen prav majhne izjeme, nemške ljudske šole in so večinoma domačini ljudski učitelji, in v slovenski del, kjer so povsod samo slovenski poučjuje. Učitelji slovenskih okrajev (ribniškega in velikolaškega) čutili so se zatirane, ko je bil nastavljen okrajni šolski nadzornik — nemškega mišljenja in to po pravici. Čutili so hudo težko roko; nasproti menijo sedaj oni sodniškega kočevskega okraja, da se njim krivica godi, ker je okrajnim nadzornikom imenovan gospod slovenskega mišljenja, osobito jih žali še to, ker je duhovenskega stanu in ne samo oni, ampak vsi Kočevci v tem vidijo zatiranje ljudske šole. Ustanovilo se je tudi nemško učiteljsko društvo: „Gottschée“, ki goji namene, ki se ne strijajo z načeli, koji so jedino v Avstriji merodajni.

V očigled takim razmeram želeli bi bilo naj se ravna v prihodnje pri zopetnem imenovanju c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov po reku našega presvitlega cesarja: „Mir hočem napraviti mej svojimi narodi,“ ter naj se po vzgledu drugih kronovin, kakor n. pr. na Tirolskem za nemške enklave, i tu imenuje za kočevski sodniški okraj jednega šolskega nadzornika in za oba slovenska sod. okraja drugega. Pri tem naj se tudi nagrada deli, da ne bode ni država ni nobeden drug prikrajšen. Ob jednom naj se jim privoli njih gorka želja, da se jim (Kočevcem) domačin za okrajnega šolskega nadzornika nastavi.

S tem nesem nameraval drugega, kakor odločilne osebe na to opozarjati z občno željo, koja naj bi se v obćnem interesu uresničila.

Domače stvari.

— („Pisateljsko podporno društvo“) bode imelo jutri zvečer ob navadnej uri v steklenem salonu Ljubljanske Čitalnice svoj zabavni večer, zadnji v tej sezoni. Predsedoval bode g. dr. Ed. Volčič. Predaval bode prof. Raič, eventuvalno dr. Gregorič. Pred zabavnim večerom pa boderavno tam letošnji občni zbor (ob 7. uri), katerega se naj račijo gg. društveniki prav mnogobrojno udeležiti. Mnogobrojne udeležitve je tudi zaradi tega želeli, ker bode razgovor o izletih v poletnem času.

— (Opomin.) V Dunajskih listih čitamo, da je včeraj bila zadnja seja po mestnem zboru sklicanih veščakov, ki so imeli določiti imena onih osob, katerih trupla se bodo s komunalnih pokopališč prenesla v častne grobove na osrednje Dunajsko grobišče. Veščaki razvrstili so imena mrtvecev v dve skupini, v „berühmte“ in v „hervorragende“. Ne bodemo preiskavali, so li Dunajski veščaki pri presojevanju bili dovolj nepristranski, marveč opozarjati hočemo Ljubljansko gospodo, da se v skupini „hervorragende Persönlichkeiten“ nahaja tudi ime „Bartholomäus Kopitar, Professor“. Ali bi ne kazalo baš pri tej priliki storiti potrebne korake, da se slavnega našega učenjaka umrjochi ostanki vrnejo v zemljo domačo? Vse hvale vredni predlog v tej zadevi bil je storjen, vsprejel se je tudi s splošno pohvalo, kaj pa se je storilo, da se predlog uresniči? V takih vprašanjih bi bilo pač treba malo več energije, kajti „mit der počasenheit“ ne pridemo naprej.

— (Naš rojak prof. Matija Valjavec) čital je, kakor smo že omenili, v 10. dan t. m. v seji jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti razpravo: „Poraba rieči „črez“ u slovenštini i hrvatskoj kajkavštini do prije 50 godinah“. K preiskavanju in sestavi leksikalne te monografije napotila je gosp. akademika skromna poraba besede „črez“ v srbski in hrvatski knjigi, akademijski slovar navaja iz skupne literature samo 20 slučajev, dočim knjiga kranjsko-slovenska in kajkavska premnogokrat rabi rečeno besedo. Na Kranjskem rabi se samo čez brez r, tako tudi pri pisateljih, ki v drugih besedah čuvajo skupina čr; Dalmatin piše: čreda, črevelj (čreul), a samo čez, nikdar črez. Čudno je, da tudi v kajkavski knjigi skori izključno oblika čez prevladuje, samo v Milovci (1661) čita se v jednom psalmu dvakrat črez, sicer pa dosledno rabi čez, vender pa ostale besede, v katerih je skupina čr, nikdar ne izgubljajo r: Habledič piše na pr. čreda, črešnja, črevo, nikdar pa črez, ampak samo čez. Oblika črez nahaja se osobito v štajerskih pisateljih, v knjigah, pisanih v ogerske slovenščini, čita se „čerez“, a to ni, kakor na pr. ruski čerez,

ampak je prilagodjeno madjarščini, ki ne dopušča izreka na pr. črešnja, nego pravi „sceresnye“. V štajerski knjigi nahaja se poleg črez tudi oblika krez, kres. Dvakrat čita se v Štajerci Šerfu oblika kre, iz česar sklepa akademik Valjavec, da ni nemogoče, da je slovo črez nastalo iz čre in zi. Da se je ta beseda v slovenski knjigi tako namnožila, to izvira iz tega, ker so nemški odgojeni pisatelji mislili, da morajo vsak nemški „über“ sloveniti z besedo črez. — Gosp. Valjavec navaja potem v razpravi mnogo vzgledov o rabi besede črez z genitivom in z akusativom ter zaključuje svojo razpravo s tem, da se črez rabi tudi kot „adverbium“, a samo po nemškem uplivu.

— (V osrednji komisiji) za umetelne in zgodovinske spomenike poročal je v zadnji seji konservator baron Hauser o rimskem kamnu, najdenem pri Glinjah na Koroškem ter predložil načrt, kako bi se napravili odtisi v skale usekanih napisov na Koroškem, da se tako ohranijo. G. Jarnej Pečnik s Krškega naznačil je celo vrsto krajev, kjer bi se utegnili nahajati starinski predmeti. Dr. Prvanoglu poročal je o izkopavanju pri sv. Luciji na Tolminskem, konservator Rizzi o lanskim popravilih nekaterih spomenikov v Pulji, vladni svetnik dr. Bauer pa je doposlal izvestje o neki beli tvarini, ki je bila v steklenici, najdeni v rimskem grobu v Ogleji. Veščaki so določili, da je omenjena bela tvarina žensko lepoto (schminke) posnemanje „cerussae“.

— (Čitalniški pevski zbor) ima danes zvečer ob 8. uri redno pevsko vajo, h kateri se vabijo vsi gospodje pevci.

— (Razpis petero daril kranjskim konjerejcem.) Podpisani konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske razpisuje petero daril po 20 gld. kranjskim konjerejcem, kateri napravijo še to spomlad primerno ograjen prostor za žrebeta, ki meri najmanj 500 štirjaških metrov. Ker bivanje žrebet čez dan v taci ograjah stori žrebeta manj občutljiva proti vremenskim uplivom, njih zdravje krepkeje in njih hojo boljša, priporoča podpisani odsek konjerejcem, kateri hočejo izrediti lepe in dobre konje, napravo take ograje. V spodbujanje temu razpisuje gori imenovana darila. Konjerejci, kateri se hočejo potegovati za to darilo, pošljejo naj svoje nekelekovane prošnje zadnji čas do konca junija t. l. podpisanemu odseku. V prošnji je povedati, kedar je bila ograja dokončana in koliko meri. — Konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani dne 1. aprila 1886. Dr. Teodor Rudesch, prvomestnik.

— (Zmrznil) je dne 7. t. m. vrh Gorjancev mož, star 68 let. Mešetarij je in šel s sejma domov. Starost, največ pa pijanost sta ga oslabili, da ni mogel dalje, sedel je na zemljo, a ni več ustal. Drugi dan našli so ga zmrznjenega.

— (Obesil) se je Janez Čepelnik, kovač v Velčah pri Ljubljani, velik prijatelj žganju.

— (Šaljiv samomorilec.) V sredo po noči našli so v Zagrebu na kapucinski stolbi škatljo v njej pa kakih 50 starih ovratnikov, nogovic, robcev in drugih malenkostij. Poleg škatlje ležala je pola papirja, na jedne strani bile so v nemškem jeziku zapisane vse omenjene stvari, na drugi strani pa sledeča oporoka: „Testamentus. Gdo najde nek mu bu, naj moli Boga magjarskoga za mene, a sad sbogom svet, kajti sem se strelil. Sve kaj sem imel to Tebi, ki si našel naj bu. Budi srečen. S bogom prelubi moj.“

— (Prašič otroka pojedel.) Kakor piše Graška „Morgenpost“ so v 7. dan t. m. na Sladki gori v šmarijskem okraju na doljem Štirkem stariši svojega 9 tednov starega sinka Blaža Polutnika pustili doma in naročili 11letni sestri, naj ga varuje. Sestrica je šla za malo časa iz hiše, prašič pa je otroka izvelkel iz postelje in mu odjedel glavo.

— (Posojilnica v Črnomlju), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, dala je upisati svojo novo načelnštvo: Ravnatelj Anton Jeršinevec, c. kr. šolski nadzornik in posestnik; Avgust Kunc, trgovec in posestnik in Fran Šušteršič župan in poštar v Črnomlju — člani načelnštva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 16. aprila. „Wiener Zeitung“: Profesor Jagić, profesor na vseučilišču v Peterburgu imenovan profesorjem slovanske filologije na vseučilišču Dunajskem.

Rim 16. aprila. „Agenzia Stefani“ poroča: Kolera se je iz Brindisi v Monopoli zanesla, kjer je že več ljudij zbolelo, jeden umrl. Osnovni so se pomožni odbori. Prebivalstvo mirno. Kakor piše „Capitano Fracassa“, je od včeraj opoldne v Brindisi zopet 7 osob za kolero zbolelo. Najviši zdravstveni svet snide se danes.

Pulj 15. aprila. Povodom prihoda nadvojvode Štefana in soproge bila včeraj zvečer razsvetljava in baklada. Ogromna množica obkolila je trg Alighieri in pozdravljala visoka gosta živoklici. Ob 9. uri predstavljale so se v mornarski kazini Puljske dame nadvojvodi in njega soprogi.

Madrid 15. aprila. Kraljica pomilostila vojvodo Seviljskega.

Rim 15. aprila. Štrajk poljskih delavcev okolu Pavije je končan. Nobenega nereda.

Novi York 15. aprila. V Saintlandu (Minnesota) in v okolici je vsled orkana 67 osob poginilo. Veliko ranjenih.

Razne vesti.

* (Žrtve belgijskih izgredov.) Vojašk poveljnik v Hemegau-u sestavil je seznam vojakov, ki so bili pri zadnjih izgredih ubiti ali pa ranjeni. Ubitih je bilo: 1 podčastnik in 7 vojakov; ranjenih: 8 podčastnikov in korporalov in 26 vojakov. Najbolj prizadeta sta 7. ulanski polk in žandarmi. Štrajkujoči delavci in anarhisti pa so imeli večjo izgubo. 117 ustašev pokopali so vojaki, še večje število ustašev pa so baje postrelile in zagreble meščanske straže. Kolikor se ve, je ustašev 257 ranjenih. Mej mrtvimi sta tudi jedna ženska in troje otrok.

* (Mati sina zastrupila.) V Irdningu na Gorenjem Štajerskem je 55 letna Cecilija Maierl lansko leto svojega lastnega sina z mišnico otrovala. Še le sedaj so razne izjave vzbudile sum, truplo so izkopali, brezčno mater pa zaprli.



prinaša v 8. številki sledečo vsebino: Z grobov. Pesmi. S Gregorčič. — Jurij Šubič. (Konec.) — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Ljubav. Pesem. J. Kalčič. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Istrske razmere. — Zapadni in južni Slovani. — Namen und schwinden der Slaven. Von Karl Sicha, beneficiat in Eggenberg, emer. dech. und pfarrer. Laibach 1886. (Dalje.) — Pred občnim zborom Matice Slovenske. — Naše slike: Bojanka. Na samostanskem dvorišču. (K sliki.) — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dužele. Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Poslano.

Novomeškimi slovenskim in nemškimi mestnim očetom.

V noči od 7. na 8. t. m. bilo je v naši dolenski metropoli tako razgrajanje, kakor, da bi se vesoljni svet podiral. — Nočni mestni rogovileži obhajali so svoje orgije na glavni cesti pri „vrtah“, razbijali so in upili in sicer jako eksaktno in tako brezskrbno, kakor, da bi bili na kakovi — ogerski pušči. Gospodje gardisti sv. Hermanade v imponantnej uniformi in s svetlo sablco — kateri so, kakor jeziki trdijo samo radi parade v mestni službi. — so se poskrili ali bolje rečeno spali ex officio.

Ker so že nas večkrat in kakor se kaže bodo nas še dalje nočni inteligentni glumači pozdravljali s svojim kričanjem, prosimo, slavne mestne očete, da bi odslej naznanjali vsem meščanom one dneve, kateri so določeni mestnim čuvajem za „službeno spanje“, bodisi v kavarni — na „prični“ v magistratu ali v krčmah.

V Rudolfovem 8. aprila 1886.

Miru želeča dolenski duša.

Tuji:

15. aprila.

Pri Slonu: Fischer z Dunaja. — Princ Polignac iz Podvina. — Postuvančič iz Gradca. — Mantl iz Trsta. — Schönbichler, Sans z Dunaja.

Pri Malteti: Horn z Dunaja. — Rosseger iz Gradca. — Schik z Dunaja. — Kohler iz Celovca. — Schwartz, Berger z Dunaja. — Dittmar iz Železnikov. — Glanzman, Coris iz Trsta. — Grünwald z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
15. aprila.	7. jutraj	731.50 mm.	6.4° C	sl. sev.	obl.	6.50 mm.
	2. pop.	730.28 mm.	9.6° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	730.24 mm.	7.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.8°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 55	kr.
Srebrna renta	85	05
Zlata renta	114	20
5% marena renta	101	70
Akcije narodne banke	874	—
Kreditne akcije	291	50
London	126	10
Srebro	—	—
Napol.	10	02
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170	50
Ogrška zlata renta 4%	103	30
papirna renta 5%	94	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	25
Zemlj. obč. avstri. 4% zlati zast. listi	126	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	50
Kreditne srečke	100 gld. 180	—
Rudolfove srečke	10	18

Zahvala.

Ker nismo v stanu vsakemu posebej se zahvaliti za mnogobrojne in ljubeznjive dokaze sočutja povodom smrti naše drage matere, gospe

NEŽE PISCHEK,

čutimo se dolžne, tem potom najpristraneje se zahvaliti se.

V Ljubljani, 16. aprila 1886.

(269)

Žalujoci ostali.

Naznanjam vsem mojim prijateljem in znancem, da sem danes iz bolnice prišel.

Fran Ksaver Hiabše,
fotograf.

(266)

Oštir na verne roke

z ženo, ki zna kuhati, išče se za neko rudarsko gostilnico na Zgoranjem Štirkem s sledečimi pogoji: varščine 500 gld., znanje slovenščine in znanje mesarije. — Pisma na: M. Gundhold v Ljubnem (Leoben), poste restante. (267—1)

V GOSTILNICI „PRI ROZI“

v Židovskih ulicah št. 6

se začne točiti

letno ali uležano pivo
iz meščanske pivovarne v Plznu
17. aprila 1886 po 30 kr. liter.

Kdor ga vzame cel sodček, da se mu po prvotnej ceni, samo vozina se priračuni. (264—1)

V zalogi so sodčki po 25 in 50 litrov.

Razglas.

Naznanja se, da bode z dovoljenjem visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 28. marca 1886 št. 3024

navadni letni somenj sv. Jurija v trgu Žužemberku letos na 8. dan maja prestavljen.

Trško predstojništvo v Žužemberku,
dne 15. aprila 1886.

(268—1)

Fran Florjančič, trški predstojnik.

Oklic.

Vsled dovoljenja c. kr. mestne odbrane okrajne sodnije se bodo v zapuščino Valentina Telbana, po domače Kopača, na Brezovici spadajoča zemljišča (261—2)

v torek 20. aprila t. l.

dopoludne in popoldne prostovoljno na drobno prodajala, kar se naznanja s pristavkom, da se bode kupnina na triletno obroko uplačevala.

Dražba se začne na Brezovci pri Kopaču.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega



ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—23)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.



CHAMPAGNE
AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Razglas.

Ker bode letos sv. Jurij na veliko soboto se bo

somenj sv. Jurija

preložil na veliki četrtek 22. aprila.

Škofjaloča, dne 16. marca 1886.

Valentin Sušnik,

župan.

VIZITNICE

pripoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Prodá se hiša

na Brezovici pri Ljubljani,

tik velike ceste blizu farne cerkve. V hiši je sedaj kréma in obrtnija. Pri hiši je lep gostilniški vrt z živo ograjo, velika njiva, 4 orale gozda, lepo zaraščenega. Cena tri tisoč gld. Več o tem se izve pri Janezu Zorci v Gradišči št. 8. (256—2)

Zrebanje že 24. tega meseca.

Kincsem SREČKE a 1 gold. 11 srečk 10 gl. samo 10 gl.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waltznergasse 6. (142—30)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobitki v najprej nem. slučajih ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk. Za zrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitki prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za zrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt zrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po zrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugaljal načrt zrebanja, pripravljeni smo ne ugaljajoče srečke pred zrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se namni načrti zrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

20. aprilom 1886

nam direktno doposlati.

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.